

סמייר עמדי יהונתן

5168655

בן רינה וגדליה

נולד ב - 9.9.1976

התגיים לצה"ל ב - 14.7.1995

שירות בפלוגת חקר

נפל ב - 4.2.1997

בתאונות מסוק בטיסה מבצעית לבנון.

בן דינה ואזרית. נולץ ביום יי' באדר תשל"ז (19.3.1976) בירושלים. הוריו קראו לו על שמו של יונתן ווינו, שנפל במנצ'ע אנטבה ביוני 1976, מושם שאמו הרגiosa בלבד עז לקרוֹא לבנה על שם הגיבובו. יונו היה ילך שמנון ויפה, חיניכן ומתקין. ילידתו עברת עליו בשכונות נחלאות ולאחר מכן בקטמון היישנה. את מסלול לימודיו החל בבית-הספר תיסוזי "ימוזה תלוי" ובאשר עברת המשפחחה למעלה איזומים, בשנת 1988, המשיך למדיו בבית-הספר "שדי חמד" בעיר. את לימודי התיכון עשה בבית-הספר אורט על-שם אוליביסקי בירושלים, במגמות מינהל. הוא היה אחד מלתב של קבוצת הcadogel בית"ר ירושלים, והרבה לשחק כדורגל וכדורסל עם חבריו.

יונו ווינו באומץ לב, חוכמה וסקראנות, ובעל כל - אהבתו וԶאגתו לוזלת, לחביריו ולמשפחתו. הוא עז ורכש מכיספו דברים שונים לבית המשפחחה ועזר בסידור הבית והכנתו לפני כל חג. זמן רב חסך כספּ כדי לסייע להוריו לקנות בית חזע, חלום אותו לא הספיק להגשים בחיים.

יונו גויס לצה"ל ביולי 1994, והמשיך ללימודיו ביתה יי'ג מעוזיא בוגמות הנדסאות תעשיית וניהול - התמחות לוגיסטיקה, במסגרת העתודה. בפי משפחתו נקרא "הממען", מי שה תמיד רצה ללמוד, לחקר ולהעמיק את היוזע. באוגוסט 1995 החל יונו את שירותו בצה"ל, סיים את הטירונות בהצעינות ולאחריה למד קורס אלחוט בית-הספר הארצי לאלקטרוניקה ומחשבים. הוא שירת כחיל קרב בפלוגת הקשר בחטיבת גולני, ובאוקטובר 1996 יצא לקורס מכ"יס ווחדר לשורת כמ"כ ביחידתו. את החופשות בזמן השירות הקזיש לעזירה בעסק המשפחתי ולהתביבו, הcadogel. הוא התעדץ לצאת לקורס קצינים בפברואר 1997, אך בחר להזמין קומות טירונים ביחידה.

בערב יום כ"ח בשבט תשנ"ז (4.2.1997) אירע אסון המטוקים, עת התנגשו שני מסוקי יסעור מעל למושב שאר-ישוב, ושבעים ושלושה הלוחמים שעשו זרכם לפעילות מבצעית לבנון נהרגו, וביניהם יונו. סמ"ר יונו הובא למנוחות בבית-העלמין הצבאי בהר-הרצל, ירושלים והוא בן עשרים. הותיר אחריו הורים, אח ותא אחים. לאחר נפילתו העלה לדרגת סמ"ר.

אחיו מספר כי יונו היה גאות המשפחחה. בחרו עמו ראש גוזל שה תמיד שף קדימה. ילד שכלו ונשמה". ובפנותו ליוינו: "אתה הייתה היהילום שבכתר, הייתה אמרו לפרוץ מהסומים שאחנו לא פרצנו, וקיינו שאותה עשתה כך. תמים היו בחיים ואיפלו אהבה לא טעם. הרבה דברים ישארו לנו ממן יונו, אך יש דבר שזכר לי במיוחד, זה החוק שלך".

מורותו של יונו מתקופת לימודיו בתיכון מספרת: "אני עדים לך את חייבו הרחב, חוקו הלבבי, שומרת את התנצליותיו הרבות כאשר אחד בבריו, כי תלייך ממעלה איזומים. יונו היה אהוב על חבריו, הם התלבזו סביבו בהפסקות. אלה היו היה תמיד "שםך". הוא היה חסר לכלנו".

מפקד היחידה כתוב למשפחה: "יונו היה דמות וערצת ורואה לחיקוי קקדב מפקדיו וחבריו, השאיפה לשמלות היא זו שהנעה אותו בכל דרכיו במלואו זהיא זו שהנעה אותנו, מפקדים וחילילים, לכלת אחרים. יונו נפל בזרבו למושב בלנון, בעוד מאפיין כי עליו לבצע את המוטל עליו בנחישות ובמקצועות, תוך מסירות ואהבת הארץ. יונו שירת כמפקד כיתה והתבלט בראצינו ואהבתו לעזרה לחבריו. צחקו הפתוגלגל וחיוו הרחב ערו לחבrio לעבור משבירות קשים בתחום הטעסוקה המבצעית".

וסגן מפקד החטיבה סופד ליוינו: "חיתה בז דוגמה אישית ושקט נפשי שחדרנו על חייליך ועל חבריך. תמיד אמרת שחילילים טובים הם חיילים המבניעים את מושלמים וסדר החינוך וחחסברה בצעו את פקודותיך. ועוד פשלושה חוץ שישת היות אפור לצאת לקורס קציני חיר' ולהזוז עפקד על מחלקה לוחמים בגולני. יהונתן - שקט, צנוע, עוזר ומתחשב. ומעל הכל חבר. היה שלוות חבר, היה שלוםachi, לוחם של גולני".

משפחתו חניכתה את צפרו בתרופה לבית-פנסת.

המדינה בוכה 73 חיליס נhero באסון נודא

מלך התרבות והחפץ בארץ

כל החיליס והטיטיס נהרגו ■ המסוקים היו בדרכם למוצב לבנון, וכשריחפו מעל שאר-ישראל, פגע תרטומו של אחד מהם בזנבו של השני ■ הם התפוצצו בויה אחר זה וצללו אל הקרקע ■ מיסוק אחד נפל לתוכה בית ריק, השני בשירה פתוח

שני מסוקי הימטרור היו בדרכם לאחר מוצבי צה"ל לבנון, עמוסים לחומרים מלחירה מובהרת. בכלל אחד מהם היו 37 חיליסים, מהם 33 לוחמים וארבעה אגשי צוות אויר. מגן האויר היה קשה כבגר בהרמואה, והולך והחמיר ככל שהתקדרו מוחסוקים צפונה. בקרבת שארישות נתקלו המוסוקים ברוחות עזות, בערפל, בגשם שוטף, בשלג. השעה הייתה 06:19. סיבת השערוריין לא ברורה התקרב אחר המוסוקים לשנהו, חרטום פגע בונב. אחר המוסוקים התפוצץ באוויר

מיד, השני ניסה לבצע נחיתת אונס, המשיך לטוס עוד כמה מאות מטרים - נוא התפוצץ, התרסק וצלל לקרקע. "פתאום וראיתי מהחלון מסוק טס בגובה נמוך מעל הבית שלי, ואחריו שניה היה כדור אש גROL", סיפרה תושבת שארישוב. אחריו, כמו מה שניות היא שמעה את הפיצוץ השני, ואחר כך עוד פיצוצים רבים.

בשני המוסוקים, שהובילו לוחמים חמושים, הייתה תחמושת דבנה, אשר הגבירה מאור את עצמת הפיצוצים. גם מיכלי הדלק המלאים של שני המוסוקים החמירו את עצמת האש והתופות. לאחר המוסוקים נפל לבתי המשמש בדרך כלל כצימר לאורחים. למרכה הمول הוא היה ריק באותה עת. המיסוק השני התרסק בשודה פתוח בפתח היישוב, לא רחוק משערי קיבוץ דפנה.

ו' מסוקי חיסול חץ בבר מלחמה, כאשר ממד לשליטה כי מאישור להזמת את צי ים גמל ללבנון מתעכבות. המיסוק הראשון מבנה היה יסוד 2000 - רם שעקב השבה נארץ, ולבעשה נבנה מטבח. הטיטיסים היו אנשי צבא קבע. המיסוק השני, אחותו, היה יסודו מן הרגע השני יותר, מוטס על ידי אנשי מילואים של הטיטיס. בתקן דקתו הם אמרויהם היו לחזות את קד המבול להזמתם, כל אחד לעצם. חביבת שלג, טינה, של תפש עשר וקוט עד לנחתה, פריקת מזילים והזיד, עפמאת והזילם היוזדים - והרמואה הביתה. תבוגה היא לשנות מבדחים ומונ בשש העוין של אודם הביטחון, אוטובוסים מעופפים. זהה המשמט, השיגורית למבי, הטסתה בתקופה האחרונה על שיס' היסוערים בקביעותם. ובמילואים.

הפיסחה אמרה היה להתבצע בתחילת השבוע אלם נרתחה בגל מזגיאנויר הסוער. גם ביום שישי לפני השבוע היו עירין השטיים פטנטניים וგשם יידם לרופאים. אבל הדאות היה סובב ואפשר היה לסדק ללא חושש. הסער יכול לשאת בכבשו יותר מ-50 גסטרים ואנשי צוות, אלם בכל אחד מחייטו שהריאו ממותרים לא הוא יותר מ-38 אנשי, כל אבעען אגשי צוות. בזיק בעקבות פקדות הנסיבות של חיל-האויר.

מרגע והמראה, טסם המוסוקים סמכים זה לה, כדי שטיטיסים יצליחו להבחין במאפק התט' בשכונת ■ אלה מה שמכונה "סידן מבנה", הנזהה בדרך כלל במיניאטלים, אלא צוות טיקון שערירה לשמור על המושטים פנוי והונגרות בתבאי חששנות או וראות לקירויו. כל מסוק חמורי-א-צפונה, לבניון לבנון, צויך לפחות נחיתה לתפוצת מטבר האובל. כשמגיעו האישוו, מונה כל אחד מהמוסוקים לנילב הנפרד שנBOR עבورو לדי שייגיע בביטוחון מסמיiali ליעודן.

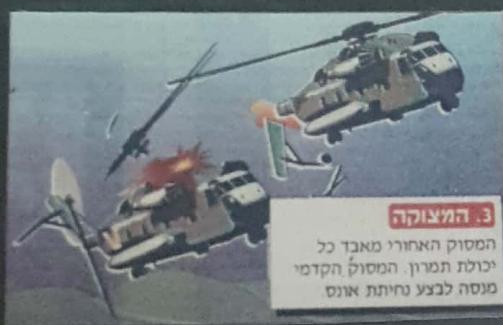
האסון - שלב אחר שלב

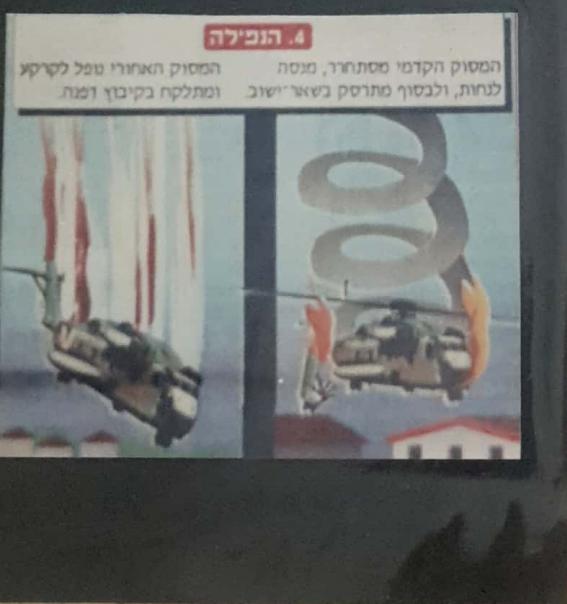
1. השעה 00:19. שני מסוקים חישעו ממריאים משדה מחניימ, לאחר שחילילים פירגלו עלית וירידת.

2. השעה 06:19. המטוקים קרובים לגבול. הראשון כבר בלי אורות, השני עומץ לכבותם. הם מבקשים אישור מהבקרה לחצות את הגבול.

3. שני המטוקים מתבקשים להמתין בשטח ישראל, אולם אולי משום שהמנוחטים טרם הוכנו. במצב זה הם-Amורים לחוג באוויר ולהוכיח לאישור לעبور לתוךם לבנון. ההמתנה אורכת בדרכן כזמן קצר.

4. השעה 07:07. המטוקים היו בגובה של כ-100 מטרים, מעל המושב שאר ישוב וקייבוץ דפנה. בעת שהמטוס הראשון מסתובב, פוגע בו הרוטור הראשי של המטוק השני. ההערכה היא כי טעות של אחד הטייסים, אולם בשל מגבלות המכשירים לראייה לילה, היא שגרמה למפגש הקטלוני.

5. המטוק הפוגע מאבד את הרוטור שלו, צול מיד מטה ומתרסק לירבל של נחל דין.

6. המטוק הראשון נכנס לשחרור. הטייס מנשה ליבבו, אך אחוי שלוש או ארבע שניות הוא צולל עבר בית הארוחה וטעה בשאר ישוב.

אידיאו

וְשָׁנִים

בתי החולים בכל האיזור נערכים לקליטת הנפוצים. בחותם צהיל הוחלים למקומות מוקמים מיד חדר פיקוד מיוחד. וגם בית חולים נידל לטשטוף בפצעים. מהר מאוד מתברך שאיש לא נפצע. כלם נהרגו בו-גמוכו.

עשרה ניירות ממשות מטעם גליל, אם בולנסים ובאים דוחים לאיזור הטרנספורםוסטום. בשים באיזור נסגרים, כדי לאפשר תנועם רביב גליל.

כשהם מגיעים למקומות הם רואים לוויזותם
גופות פוזדרות נשלחת, קרי ממסקים, כתירת הדר
סימן.

תבלני המשטה בצעירות למקומם. הם מתחזק

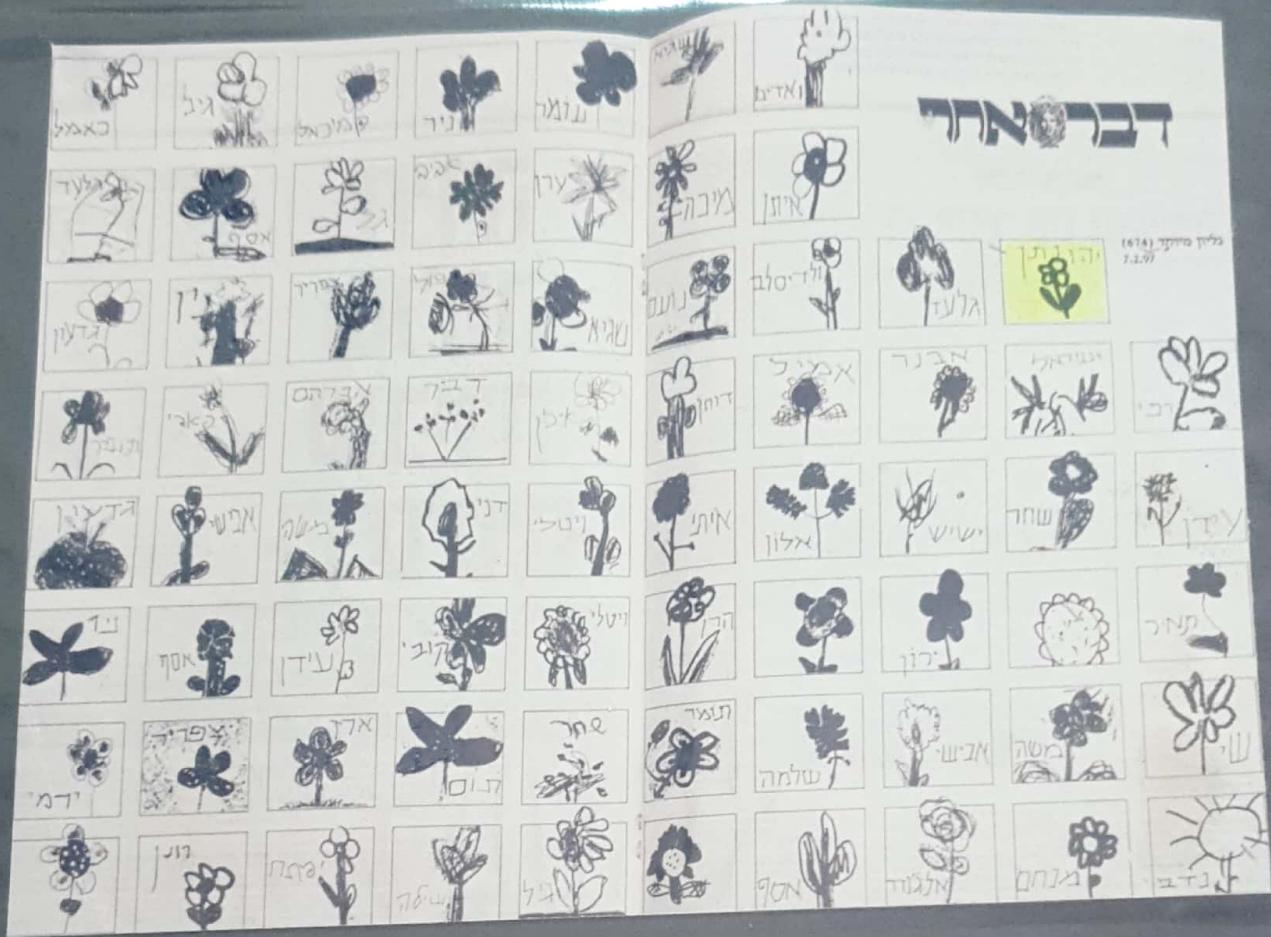
לips לסייע לפחותה של היל בפיקוד הר' מונטס
שלע אפל' המגן, והמדריכים לגופות החילילים.
ואילו פלו מואר מושך יומם באמצעות פג
קאות התאזרחות, ביחסות וביחסים אוטומטיים על חלשות
בillet ליצאת מהבתים עד לסיום החלוץ והאר-
טור חתמו-האגף,

למקום הונקו מיד כחות חילוץ ופינוי מכל איזור הגליל, שכ-
בישיבת רבנים בו נחسقو לתגונתה. זה"ל הכריז כוננות מלאה בגיורה,
בשתה והזב חדר פיקוד מיוחד, וממנו ניהלו את המבצע אלף פיקוד
הצפה עמידים לויין ומפקד העוצבה תא"ל יוסטוב סמיה. לשטח
הגיע גם הרמטכ"ל אמנון ליפקין-שחק. מעל מקום האסון נרו
פצצות תאורת, שבחשוטן פעל להרופאים, אנשי הרובנות האבנית
וחיליל היחידה לסייע לפצועות.

בעת שהחלו כוחות ההצלה לרכז את גופות החיללים, חיפשוUSHORTOT דרפאים וחוובשים אחריו ניצולים. "הGANER לכאו 25 AMBULANSIM, כוח אדריר", סיפר מפקד כוחות הרפואה, "אבל לא יכולנו לעשות כלום, לא娥 את מי להציל באסון הזה".

הפרלמנט הלאומי הפלסטיני

73 הנקודות של א' שוכן

אפקטס ש', סג', 22, ג'קמוורת ■ אדרל איתי, סמל, 19, רעננה ■ אוזויא אפיל, סמ"ר, 20, אשקלון ■ איזין גיל, סג', 21, וס ציווה ■ אלהייב בשיר חוסין, סט' ר, 30, בית זרזיר ■ אלהייב כמאל, רס'ר, 26, בית זרזיר ■ אלתיר אבור, סמ"ר, 20, אשדות יעקב איחוד ■ אלפר עידן, סמ"ר, 20, בתיים ■ אפורה אברהם, סמ"ר, 21, קריית-טבשע ■ ארזי שואי, רס'ל, 22, כפר יהוה ■ ארגן רן, סמ"ר, 20, רעננה ■ בבאין אילן, סג', 21, גבעת זאב ■ ביבס פול, רס'ר, 26, אשדור ■ בלרטני רפ', סמ"ר, 20, מגדל העמק ■ בן חיים ויר, סמ"ר, 20, קיבוץ יפעת ■ בירושם קובי, סג', 20, רמת השרון ■ ברקוביץ שואי, סג', 21, אלפי מושה ■ גולדברג חומר, סמל, 19, מושב דישון ■ גוטليب מיכה, סמ"ר, 20, רמת-אביב ■ גולן אביב, סמ"ר, 23, בית יסף ■ גונ אביב, סמ"ר, 20, פתח-תקווה ■ גידון אבישי, סמל, 19, קריית-מוצקין ■ גלודר תמיר, רס'ל, 24, חולון ■ דהן אסף, סמ"ר, 19, ירושלים ■ הומאן אלגנדר, סמל, 19, מאגוב'עם ■ זהבי דו', סמל, 19, חיפה ■ הוועוי ישראל, רס'ן, 34, תל-אביב ■ חלפון רון, רס'ן, 35, טבריה ■ כהן דותן, סג', 21, חדירה ■ כהן ירמי, רס'ן, 23, ראש העין ■ כיתאן חום, סמ"ר, 20, נווה שלום ■ צץ מיכאל, סמ"ר, 20, מצפה וטופה ■ לוי אבישי, סרג', 27, תל-אביב ■ לוי שלה, סמ"ר, 21, קריי שומרון ■ ליישנסקי נדב, סמ"ר, 20, שדה אברהם ■ לוי דבר, סג', 21, מולדת ■ לניצקי אילן, סמ"ר, 20, חיפה ■ מועלם משה, סאל, 31, בא-רישען ■ מולטו גדרון, סמל, 21, לוד ■ מושל גלעד, סמ"ר, 20, תל-אביב ■ מילזם גל, רס'ל, 24, קריית-আতা ■ מ'כאלוב ולדיסלב, סמל, 22, תל-אביב ■ מיקר עידן, סמל, 20, קיבוץ ניר יצחק ■ מישקיר גלעד, סמ"ר, 20, ירושלים ■ מליק ודים, סרג', 34, צפת ■ מלמד יעקב, סמל, 20, פתח-תקווה ■ ממן איתן, באר שבע ■ סבן משה, סמל, 19, הוד השרון ■ סיבוני אסף, סמ"ר, 20, קיבוץ נירעם ■ עדן ישיש, רס'ן, 44, רמת-השרון ■ עמיד' יהוותן, סמל, 21, מעלה אדומים ■ עצוינו נעם, סמל, 20, מגדים ■ פותור גדרון, סג'ן, 22, תל-אביב ■ ביזוחי שלמה, רב'ט, 19, טבריה ■ בלדמן מושם, סמל, 20, חיפה ■ בצחוב ייטל, סמל, 19, עכו ■ פרום הרן, סמ"ר, 20, גדרליה ■ פרץ שען ח', סג', 21, דגניה א' ■ צופיוק ירון, סמל, 20, תל-אביב ■ קואמל פאד', סמל, 19, בית גיאן ■ קידר חומר, סמל, 21, קיבוץ גרביה ■ קסם שחיר, סמ"ר, 20, אלפי מושה ■ רדייסקי ויטלי, סרג', 33, אור עקיבא ■ רוטנברג אסף, סמ"ר, 20, תל-אביב ■ רוזנברג שחיר, סמל, 19, וס ציווה ■ שובל צפריר, סמ"ר, 22, קיבוץ ברעם ■ שטרק ארו', סג', 21, קריית-আতা ■ שי איתמר, סמ"ר, 20, ירושלים ■ שליט עואר, סט'ר, 19, ירושלים ■ שלפוברסקי יפתח, סמל, 20, הוד השרון ■ שרוי צפריר, רס'ל, 22, נתניה ■ שריבאן ניר, סג', 20, כפר-סבא ■ שרעבי גיל, סמ"ר, 20, רחובות

ДИАЛ ГЛАШ

תבונת צדקה	22.	תבונת יפה	1.
תבונת יפה	23.	תבונת צדקה	2.
תבונת צדקה	24.	תבונת יפה	3.
תבונת יפה	25.	תבונת צדקה	4.
תבונת צדקה	26.	תבונת יפה	5.
תבונת יפה	27.	תבונת צדקה	6.
תבונת צדקה	28.	תבונת יפה	7.
תבונת יפה	29.	תבונת צדקה	8.
תבונת צדקה	30.	תבונת יפה	9.
תבונת יפה	31.	תבונת צדקה	10.
תבונת צדקה	32.	תבונת יפה	11.
תבונת יפה	33.		

<u>10026</u>	<u>10027</u>
work 100.25	work 100.12
finals 100.26	expat. 100.13
<u>10028</u>	<u>10029</u>
100.27	100.14
100.28	100.15
100.29	expat. 100.16
100.30	work 100.17
<u>10031</u>	<u>10032</u>
100.31	work 100.18
100.32	100.19
<u>10033</u>	<u>10034</u>
100.33	100.20
100.34	100.21
<u>10035</u>	<u>10036</u>
100.35	100.22
<u>10037</u>	<u>10038</u>
100.37	100.23
<u>10039</u>	<u>10040</u>
100.39	100.24

מדינה באבל

סמל יהונתן עmedi (21)

אנחנו ידעים כל כך הרבה על החיים
שלא היה להם. אנחנו ידעים על הצי'
לום שלא יצטלו, עומדים על הר נוי
זה עם מורה-ידן מבני השבט, שעורם
ארון ויבים בני שבוע על פניהם.
אנחנו ידעים על הארוחות המשפה'
תיות שלא יגעו אליהן בימי שיש.
אנחנו ידעים על הפעם שבא לא יגיחו

"אני אוהב אותה", במהירות נובכה כל
כך, עד שאי אפשר להבין אף מילה.
אנחנו ידעים אין הם לא "שבוע שי"
בונו לחותנה של עצםם בטריקו, ויום
לפניהם ישברו וילבשו עוניבנה. אנחנו יוד'
עים אין הם לא ילכו להופעה של אר'
אי בצתה ולא זליקו נרות. אנחנו יוד'
עים אין הם לא יתלו פостר של
שלא ישברו. אנחנו ידעים אין הם לא
יגלו מחדש את אלחרמן, את "הבלש

לאומי, הוא פרט. הוא נמצא בדברים
הקטנים. בטון הדיבור, ב מהירות הנו
היגה, בהילכה השקיטה של הורים
לחדר השני, כדי לצפות בילדיהם
הישנים. אף אחד לא אמר אהמול
"הכל בסדר", בששאלו מה שלם. אף
אחד לא הצליח לתק את עצמו, לסי'
גור טלויזיה, לשים קסעה במקום
חשירים העזובים בדרכיו. אף אחד לא
חשב שהעיקר שזו לא המשפחה שלהם.
כ"ז אין המשפחה שלהם.

המזמר", את הביטלס.
אנחנו ידעים אין הם לא "שבוע בש'"
בת על הדשא, יסתREL על צילדים
שלא יהיו להם וישאלו אותם בתקווה
אם הם לא עייפים כבר. אנחנו ידעים
אין הם לא יספרו על הפעש הhai,
שהה מסוק השני עבר מילומטו
מהם, אבל בטע לא פול'!
אנחנו ידעים כל כך הרבה על החיים
ימ שלא היה לך, מפני שאלה חחחים
שלו. האבל של חיים האחולים אינ'

סמייר יהונתן עמדוי זיל

יוני נתניהו. נמל ב-4 ביולי 1976.

יוני עמדוי. נפל ב-4 בפברואר 1977.

גדליה עמדוי, אביו של יוני, שנחרג באסון המסתוקים: "כשינו גדל קעת, סיירנו לו על יוני נתניהו, הגיבור הגדול שעלה שמו הוא נקרא. יוני גדל עם השם. כשהוא ביקש להמשיך לקורס קענים, בירכתה אותו על כך. בסתר לבי חשבתי' הנה, הוא רוצה להתקדם בערך, לפקד, כמו יוני. אבל כמו שיוני הוא נלקח, עבשו שם יוני שלי נלקח".

יהונתן (יוני) עמדוי, נולד בשבוע שבנהג יוני נתניהו במבצע אנטבה ב-1976 – ועל שמו הוא נקרא. כמו יוני נתניהו, גם יוני עמדוי היה מסור ו"מורעל על הצלב", בפי חבריו. סיים קורס מ"כים, קידבל אותן החיליל המציגין ורצה להמשיך ל��ונה. "היה דاش גדור", מספר אחיו. "תמיד שאף קדימה. לצד שכלו נשמה". סמל יהונתן עמדוי הותיר אחריו – הרים, גדליה ורינה, ואת אחיו ארז ואחיה – תיו נורית ואושרת. צבי זינגר

המשפחה נפרדת מיהונתו זיל

לפני שלושה שבועות, נסעם החזרה שחוו במוות הבוטר, החטלו במוח אהוילז אוזות אלו של פלוגת הקרים' געטלא בתכונת משוחררות. עניהם לפני אשצאו לא עליות פגאונות ההליט אחד מחייב רי הגאות לאגאיות את חמיין בט' מונת, שהלאה פון ותברד שתריה המופתת האחוריתנה מוח.

חמשה מתוך עשרה החיילים המאולמים נספו באסון המסוקני: איתמר שי' זיל, אכישי גדרון זיל, שלומי פיוואטי זיל, גיל שעבי זיל, יונתן עפרי זיל.

ו היה הפעם האחרון שהה מישח חייו במוות. בום שליש'ם הם אמרו לחור במסוק למוגב הבודו. מפקדם של החמשה, סגן אלון בכיאן זיל, (שאינו מזמן בתמונה), נהרג גם הוא באסון המ' סקיט.

חיילי "צוות אלון" התגייסו לצבא לפני שנה וחודשים. הם הת' חילו את השירות בצוות ביחד עוד מהטירונות. מדבר בצוות מגובש שוכה להערכה רבה ביחידת חיל'יו הוצאות זקפו לוכותם פעילות בדורות לבנון שוכתת. תמיד לשבחים מכל הגורמים.

בעוד שלושה שכובות היו אמרים לדרת מלכנן, שאר חביר הצע וות נשארו בתעסוקה וממשיכם את הפעולות השותפות לבנון.

יוני עובד את חבית משבוע, לאחר חופשת שבת, אותה ניצלו בני המשפחה למפגנת חנוכת הבית של האחות חכורה, נורית. "בסוף זו הייתה מסיבת הפירה של יוֹני מהמשפחה הגדולה והאהבת", אמרו א忝מול הקרים רבים שבחו לנחם את מאב גראליין, האם רינה, ותאחים נורית, ארן ואושרת.

יוני נולד לפני יותר מ-20 שנה, בשבע שלב צבע אנטבה, וכן החולץ לקרוא לו יוני, על שם יובי נתניהו.

יוני סיים בהצטיינות את חטיבונת, באחרונה סיים קורס מכ"ם ובעוד שבועיים היה אמר לסיים את שירותו לבנון ולדרת להדריך טירונים. הוא חלם על קורס צינים ועל הלוי מונדים באוניברסיטה. הוא ייטמן היום ב-12:30 בבית העלמין בהר הרצל בירושלים. חנן שלאיין

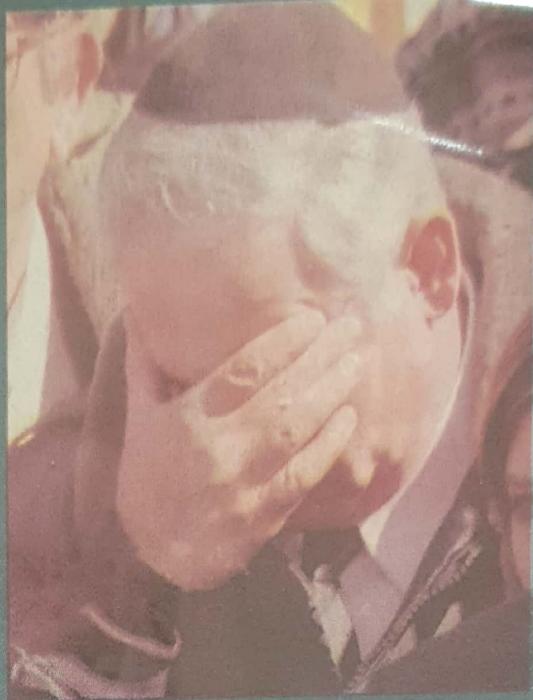
█ קינת דוד ויהונת

אחיו של יוני, ארן, שנשא אף הוא הספר מרגרט ערך רמאות פתח בקינת דוד ויהונתן, וחתשה להמ' שיר כשבגיא לפסוק: "צר לי עליך אחיה יהונתן, נער מת לי מאד".

הוא המשיך באומרו: "כשנולדת נקראת על שם יוני נתניהו וגורלך היה להיהלו כמותה. הייתה גאות המשפחה, היה להם שבכלה ועכשו השאית חלל ריק". "אומרים שאלהיים לוקח את החשובים. כמה שזה נכון, ישי וכרכן ברוך", חתם ארן.

בחלויתו של יוני עמדיו השתתפו גם ראש עיריית ירושלים, אהוד אולמרט, ראש העירייה הקודם, טדי קולק וכן חבריו לנסת בהם בני בגין וראובן ריבלין. כשיצאו לחוץ כולם את ידי האב גראליין, האח ארן, האם רינה והאהיות נורית ואושרת שנתרו עוד מספר דקות להתבונן בתוללית האפר הטרייה מעל קברו של יוני.

סמדר יונתן עמדן ז"ל

"לא נשכח את יונתן". ראש הממשלה, אתמול בהלוותו של סמדר יונתן עמדן ז"ל בהר הרצל

ראש הממשלה, בוגרנו נתנו וריעתו שרת, התקשו להסתיר אתמול את התרגשותם ובאמת בעת הלוויתו של חיל גולני, סמדר יונתן עמדן ז"ל שוויא לקבורות בשעות הצהרים בדור הדצל. יונתן עמדן במנוח נקא על שמו של יונתן נתנו אחיו של ראש הממשלה שנפל במצב אטבה מאות קרובים משפחה חילימ' והברים הגישו אל חלי כת דרבנן, שעיה ארוכה לפסי שרגינה הארון העטוף בדגל ישראל, יחד אתם ראש הממשלה נתנו ונגיש לקרה את התספר, בשמודי סעפ' גורנו אמינו ונגיש לקרה את התספר, חיבק אותו חיבוק נחנק מרומות. "שםו הו יונתן, דוריו קראו לו בשם זה על שם אחיו שנפל גם הוא על אגנת ארצינו. עבשויו שניהם נמצאים כאן, בדור הזה."

"שניהם מילאו את חותם, שניהם שרתו את המדינה, שניהם נתנו לבחינת ישראל ולנו את חיינו", אמר ראש הממשלה בנימין נתנו, בשיערנו רוממות.

"קשה להאמין. ישנה חיילים נהרגו רודוקא לפלאי", אמר רב"ט רחות שמיל, חיל בפלוגה. "గדור רגיל של גולני ציגל' לשפל. הרוגים יש כל הזמן. אבל בפלוגה הקשר?"

כארה", כל אורות זכר הין היה בזעם: שודחו או בשאי ג'ין קני. אין ספק שבאחד מהילדים ייסור דרכן היה בעבר שבו התרסקו שני מסקי הייסוד. ביום שלישי ב-19:00:19 חיכינו בבורר לחצחת המוסך. ב-19:05 ראננו שהמוסך לא נתה. אמרו לנו שזה לא הצליח להתרומם. חורנו למצב, אמרו לנו שנחטכו מדור האכל, ושם חזרינו למשה קודה", מספר פמל ליכון מושקה.

אבי מלכא וצחי במושבי'ץ היו במפקה: העורפית של גולני, עס הסמ"פ וקצין הינויו. "בדאג של תם"ס גבע להביא את החילימ' למסוכן וחיכה לקותם את אלחוטים שחדרים מהמוסך. האזאה את המוסך-מתפקיד-האריע לקצין בניהול. אוזי שבירדו עם האג"ם את דפנותם, ריכזו אותנו כמושב'ץ חעד'עו לנו".

רב"ט רחות שמיל היה בחולית אנטוניה של המוסך: "אי' חשב שם אג'ת'ו צאל את המוסך-מתפקידן. אז זה נראה לנו כמו פלאש לנו", אי' איז מיך שהוא כנראה היה המוסך".

ב אוקטובר 1995 הצלמו חברי צוות מפלגת הקשר (פלח"ק) של גולני, תמונה קבוצית בשער פטמה, לפני הבנסה לבנון. המצלה קלטה את סמל יותם ענבר מניף את הנשק. אחרי כמה ימים עלו שני נגמ"שים של גולני על מטען של 20 ק"ג. ישנה חיילים נהרגו, בהם יותם ענבר ויair ברק, המשפחה של יותם ז"ד זל שלחה את התמונה למיקל, מ"פ הפלח"ק. היה תליה ביום במשרו.

כמה ימים לפני אסון היסעורים הצלם צוות אחר של הפלח"ק. שוב תצלום קבוצתי, שוב עם הנשק מונף. הפעם נהרגו ישנה חיילים: סגן אלון בביון, סמדר איתמר ש', סמדר גיל שדעבי, סמדר יונתן עמדן, סמל אבישי גירון ורב"ט שלומי פיזואטי.

היום קשה מאד לשכני מישחו מחיל הפלח"ק להצלם תצלום קבוצתי. וראי שלא עם נשך.

גולני זו החטיבה היחידה שהפלח"ק שלה נכנס לבנון. עד לפני שנתיים, גם זה לא קרה. היה זה אחד מהעירדים שהציגו לעצמו מיקל המ"פ, והוא אינו מצטרע על כך גם לאחר שני האירועים הקשיים. אלם השירות המבצעי לבנון גבוה את קדרנותה. אם עד אותו אסון באוקטובר 1995 לא היו לפלוגה הדרגים, הרי שהיום, שנה וחצי אחריו, מניינים שמונה.

המפקח הכללי
סגן המפכ"ר הבכיר
קציני ושוטרי משטרת ישראל
אבלום ומרכיניהם ראש בנסול

חילוי צה"ל

הכנסת

יו"שֵׁב רָאשׁ הַכְּנֶסֶת
סִגְנֵן יו"שֵׁב רָאשׁ הַכְּנֶסֶת
חֲבָרִי הַכְּנֶסֶת
וְעוֹבָדִי הַכְּנֶסֶת
מְרֻכִּנִים רָאשׁ בְּנֶפֶל

שבעים ושלושה מטובי בניין

שנפכו בהגנה על בטחון המדרינה
ושוחלים תנומות למשפטות

פקודת וס' מטיעם
רא"ל אמנון ליפקון-שחק
ראש המטה הכללי

מפקדי צה"ל וחיליו,

צבא ההגנה לישראל, מרכין היום דגליו, מצדיע בכאב למייטב בנז שגפו אתמול בדרכם למשימות ביטחון בדרום לבנון, להגנת תושבי הצפון.
אסון בקנה מידת חסר תקדים פקד את צה"ל ומדינת ישראל, ולבע עם המשפחות השכולות, המבכוות אובדן חיים צעירים, אובדן יקיריהם.

צה"ל נמצא במלחמה מתמדת, מתמשכת, להגן על מדינת ישראל בגבולות הצפוני ובכל מקום אחר, ומשימה זו גובהה מעת לעת, לעיתים קרובות מדי, קורבות בתקיפות, במשימות ביטחון שוטף ובתאותנות.

כל קורבן יקר לנו, כל קורבן הוא עולם ומלוاؤ של כאב. בשעה קשה זו, שעיה שמדינת ישראל מבכה את בניה, נתחזק ונתנחם באמונה בכוחו של צה"ל להתגבר על האסון, בהכרה שצה"ל חזק ונבון ללמידה את הלקחים, בידיעה שאין לנו דרך אחרת ללכת בה במלוא העוז, התבוננה והתנופה - זו הדרך להגנה על ביטחון מדינת ישראל ועוצמתה. צה"ל מאמץ אל לבו את המשפחות השכולות, מבקש לחבק ולנחם ומחזק את ידיהם.

אמנון ליפקון-שחק, רא"ל

ראש המטה הכללי

כ"ח בשבט התשנ"ז (5 בפבר' 1997)

מארם אתה ואל אדם תשוב

קות במלקה מתחיל
בירעה נמרצות
של אעם אחד,
צעיר.

קות במלקה מתחיל
גביעת קלה ברקחת,
קות במלקה מתחיל
בפתיעות תולון לראות,

לכז אל הקב"ה לזרול,
בכו לירך נמרצות בירין,
בכו לשם את ספקחו
לזהה כסם לאנזרן,
בכו לתצלום השוכר במלומנו,
בכו לגער הווער,
בכו לדקעות שאינן זברות.

יבאכיב הוה
די וקם ויאמר לזרע:
שאכם אקח ואל אכם גשאוב

יהודא עמייחי

ציור: יגאל תומרקין

